

Українська музика в часи бароко

Мико́ла Па́влович Диле́цький (бл. 1630, Київ — бл. 1690, Москва) — український музичний теоретик, композитор. Автор праці «Муסיкийская граматика» (1675), що викладає основи партесного співу.

Як композитор Дилецький мало відомий. Проте його твори, видані у 1981 р. видавництвом «Музична Україна» свідчать про те, що Микола Дилецький був одним з найвидатніших творців партесної музики. С. В. Смоленський вважає Дилецького творцем цілої школи мистецтва співу західного напрямку. І дійсно, як теоретик і педагог Дилецький створив школу, з якої вийшов ряд визначних композиторів кінця XVII і початку XVIII століття. Він перший у Східній Європі написав теоретичний трактат “Граматика музикальна”, яка стала дуже важливим посібником для композиторів, що творили партесну музику, та для співаків-хористів, які її виконували.

Максiм Созонтович Березовський (нар.16 (27) жовтня 1745, Глухів — пом.22 березня (2 квітня) 1777, Санкт-Петербург, Російська імперія) — український композитор, диригент, співак. Класик європейської музики.

У 1760-х роках Березовський, який служить придворним камер-музикантом, створює ряд хорових церковних концертів – “Приидите и видите”, “Вси языцы”, “Тебе бога хвалим”, “Господь воцарися”, “Хвалите господа с небес”. Його композиторська майстерність отримала безліч схвальних відгуків сучасників – хвалили за хороший смак та мелодійність творів.

Дмитро́ Степа́нович Бортня́нський (нар. 28 жовтня 1751[1], Глухів, Гетьманщина — пом. 28 вересня (10 жовтня) 1825, Санкт-Петербург, Російська імперія) — український композитор, співак і диригент, автор 6 опер, камерно-інструментальних творів, хорових циклічних концертів, 10 двохорних концертів, херувимських та причасних творів.

Одним з перших у тодішній Російській імперії Бортнянський став писати кантати – “Любителю художеств”, “Сретение Орфеєм соннца”, “Страны российский, ободряйтесь”, кантата-хор “Возведи окрест взор, Россия”.

Поряд з кантатами композитор прославився своїми гімнами – “Предвечный и необходимый”, “Гимн Спасителю”, “Коль славен наш Господь”.

Духовна музика Бортнянського і за життя композитора і після його кончини користувалася величезною популярністю. Її перекладали для фортепіано, псалтиря, постійно видавали